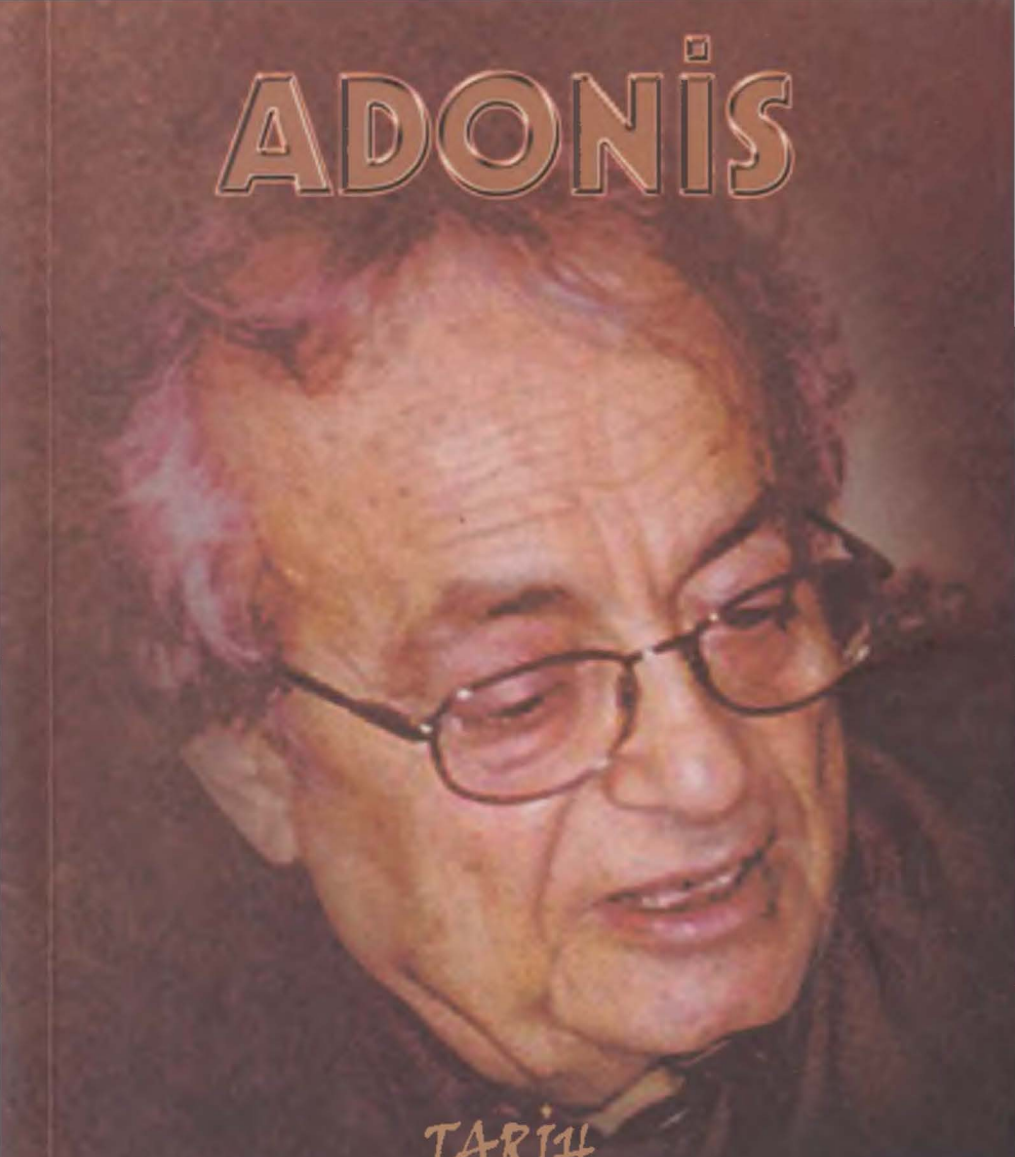
ADONİS

TARİH KADININ BEDENİNDE PARÇALANIR

ARAPÇA'DAN ÇEVİREN: METİN FINDIKÇI

artshop

Önsöz

Ses

Bu öykü, çocukları ve kocasıyla yaşayan bir kadının
yaşamöyküsüdür.

Ölüme giderken, yanıp tutuştuğu özgür bir yaşam için
yapıp denediği her şey
zincirlerini koparmaya yetmedi, tükenmekteydi gün be gün
peygamber kocasıyla evliliğini
anlattı ve
sonradan peygamber olacak çocuklarını da. Oysa

erkek tarafından ezilen kadına
özgürlük ancak ve ancak
bilgi ve bilgelikle gelebilirdi.

Kadın ve Çocukları, Erkek, Rivayet, Koro

(Mekân ıssız. Zaman alacakaranlık)

Rivayet

Ellerini,
Umarsız akıp giden bir göğe kaldırdı, oysa ki, bütün eller
ona yönelmiş durumda,
İşte o ısrarla dilemekte, yüzü öfke dolu, elleri havada.

Kahin birbirine bağlı zincirlerle çekti onları.

(Kadın ve çocuklarına emirler yağdırarak)

Sonunda kocası: kadın ve çocuklarına zincirin halkasını
geçirir. İkisini birbirine
Sıkıca ayrı hızla bağlar

Sizlere göstererek
Yanında taşıdıklarını, uygun ilahi rivayetlerle.
Ancak,
Sahne olmadan, senaryo söyleyeceğini söyleyecek değil.
Kısacası kadın hayat-ölüm arasında gidip gelir.

(Ses kesilir)

Kadın

(Gece, bir çukurda çocuklarıyla yan yana, ay hilal)

Ay, beni bozguna uğratanın gizidir.
Ay, tenhalığımdaki suda çalkalanır. Ne kadınlığımı bilir
ne uzaklaşır.
Ay, suda azar azar akar.
Ay yaratanım oldu böylece.
Ay, delinmez.
Ay, tanrı olmaz.
Ay dölyatağıdır. Özgürlüğün dölyatağı.
Ay, memelerimin arasında, dudaklarımda, giysilerimin
içinde, bacak aramda.
Ay, derimin altında.
Ay, yeniden yeni aya sığınak olur.
Onunla yalnızlaşırım, onunla benliğimi silahlandırırım
Ay, yaramdır.
Her sabah bir melek gibi uyanır üstümde.

Ay, taştandır
İnsanlığın yüzünü taşıyan
İçinde aşkın okunduğu
Ay dişidir, sevişendir, kötülükten uzaklaştırandır, çocuktur
Ay ne yerdedir ne de gökte,
Ay bir yaşam biçimidir.

(Çocuğuna sarılıyor)

Şu andan itibaren
Hiçbir komşuyu etrafımda görmeyeceğim,
Örümcek ağını ağır ağır örecek.

Koro

"Hayatını veren ölmez" dediler.
Neden, buna neden: "Hayat bir serap değil"
Ve "Yarın ölü bedeninin de boğazını kesecek" demediler:
Ölümün boğazı nerede, nasıl kesilecek, ne zaman,
hangi yerde?

(Sessizlik)

Rivayet

Ey kadın

Bağışlayıcılığın yarısı fahişeliktir
Kötülüğün kalıcılığıdır.

Böyle resmini çizdin.
Böyle kişiliğini anlatın.

Zaman- Örümcek
Lirin yüzünde örerken ağlarını.

Koro

Gökyüzünün kapısını kapatın akrabalarına, kilitleyin
dediler:

Efendinin bedeni

Doğal salkımların bedenidir

Kimse çalmasın gökyüzünün o kapısını, girmesin kimse.

Ne sadık. Ne aşık. Yabancı bir cisimim
benim ve kocamın arasında.

Çocuklarım benim
son yıldızlarımdır. Hepimiz içinde olmadığımız,
ondan olmadığımız
zıt kutuplarda yaşarız.
Benim ve benim arasındadır yabancılığım
Yanıtsız sorularım bende saklıdır.

İkinci bir beden kımıldıyor bedenimin içinde
Ben buna inanıyorum.

Artemis olmak gibidir dileğim:
Hem yaşlı bir ay gibi hem doğmuş bir bebek gibi
çıkıyorum memelerimin altından.

İçindeyken giysilerim bana sordu, benden sordu:
bedenim nasıl tökezlediğini?
Tanrısını dinleyen o mu, organlarından akan bu
son kan mı? Çocuğun feryadı onun mu
yıllardır
yasının dalgaları arasında ve
kollarının altında bedenim ölü değil miydi?

Ey bu rüzgâr, ilahi peygamberim:
Hurafeden başka bir şey değilsin başımda, ve
boynumdaki bıçaklardan başka.

Bu yeryüzünü ne yapayım? Vaat edilen hiçbir şey yapılmadı,
Vaat edilen- taş olsa bile.

İçimde yaşanmadı ölüm, sözcükler mezarlarımın
giysilerini giyinirken.
Cennetini yapmadı içimde, cehennemi, insanoğlunun
dumanından yükselirken.

Kuzeyin karanlığı. Aşkımın karanlığı ve
Kaybolanların karanlığıyım.
Ne tövbe ederim ne bağışlanırım.
Bedenim asa değil ki hayata dair bükülsün.
Melekler görevini
yapmazken omuzlarımda,
adınla ve bedenimle namaz kılarım-
Tenimde oluşur, iki gözümde, beyaz bedenim,
kişiliğimde özgürlüğün, özgürlüğü
denizin göçü oluşur bu son yaşamımda. Deniz
özgürce akar. Benliğim ve benliğimin arasındaki
yolculukta
ağırlaşan bedenimde esir
ve ben her şeyi yaşayıp, apaçık görüyorum.

Benliğime söylüyorum:
Kuşatılan bu şehirde
Eğer, çocuklarını önüme katıp atılan taşlara yardım ediyorsam,
Babalarının ölüm ilanını astım demektir boynuma-
Neden?
Neden bu şeytanın yatağını taşlıyorsunuz? Burayı
Senin için mi peygamberlerin hayatıyla bekliyorum,
kanlı asalarla unutulan,
Bütün sevgilerden de kutsal, her şeyimle?
İçimdeki güzelliği senin için mi söndüreceğim-
karanlıkların kandilleriyle?
Senin için mi duvarlarda veya kayalıklarda
yalnızlaşacağım, ama yalnızlaşırken
bunu da söyleyeceğim:
Yarın, yarın diye bir şey olmayacak?
Senin için bu şehri güzelleştireceğim
Şaşkınlığa düşmeden önce değil ama yanan
Bir vatan gibi yanacağım?
Şehirde, aşkın kapısı olsa da bu yaşamın? İlahların
Derin yaralarından akan
Kanlarına kulak verdim, otlar biter onlardan bir kök gibi
Uzanırım bütün köklere.
Ey oradaki şehirli bedevi* şehir dedikleri nedir ilahların
yorgun düştüğü çöl mü?

*Şehir, Medine anlamında. ÇN

Erkek

(Bir kuzeye bir güneye dönerek)

Bu alacakaranlığın özünde. Kabilelerin donuk bakışları var.
Karşılıklı başlar kesilir
Bastırılarak. Hepsinin,
Bu sofraya benzeyen keskin bıçakları anmayacağım, ancak
Her şey burada
Bu göğün altında
Donuk bir uykudadır.

(Ayakkabılarını çıkarıp, kadim kitabı
karıştırmaya koyulur)

İlk peygamberin adını unuttum.
Son peygamber için dua okuyorum.

(Kitabı karıştırmayı devam ederek)

Koro

Ne onu adlandıralım yeniden, ne de adını anımsamak için
hafızamızı zorlayalım.

Korkudan titreyerek kaçsın

Adını aydınlatan ışıktan bile.

Alışılmış yavaşlık acıtır onu

Polislerin ayakları altında ezilirken,

Ne hüthüt ne de karga gelir bizimle.

Gökyüzünün tel kafesine tıkarız bütün kuşları. Bir başına
bırakalım.

Ne onu adlandıralım yeniden,

Ne de adını anımsamak için hafızamızı zorlayalım.

Kadın

Adım yok. Sevgilimin ağladığı sahrayı dinliyorum.
Öfkesini yazarken bildiğim kumunda ne görüyorum
Boğazıma düğümlenen öfkeyle okurken ne?

İşte bu benim çocuğum, öfke gibi, cehennemin ateşinde
yanıyor,
Ateş babasının ateşi, hayat işte.
Beni bırakın, bu gökyüzüne yükseleyim çölden ve
cehennemden yükselen
Bu tozla,
Her ikisi de yüzüme vuruyor şimdi.
Beni bağrımla baş başa bırakın
Kırık, gözlerim- kendi yaşlarına boğulmuş. Bırakın beni
Bedenimde dinmeyen -kara sevdamla.
Ne söylesem? Koparın beni
Bu aşktan, istediğiniz yere fırlatıp atın
Yeter ki bu gökyüzünün zıttı bir yer olsun.

Rivayet

Orman içine dalan kurtlarla övünür herkes-surlar
yükselirken.
Bu gökyüzünü neden deliriyor, oysa sular kayalıklara
boşalıp batarken
Güller penceresinin altında duruyor mu, sormaz kimse?

Bu delilikten çık ve git ey kurt, teslim olduğunu söyle:
Bildiğin bir karanlıkta kaybolduğunu
Kudüs veya Mekke yolunda.
Koyun- ve kaybolan her şey
Bu taşıdığı güvende olmalı.
İnsanoğlu tanrısına yönelir:
Yere kapanarak, oysa güzellik
Göktedir. Hurafenin kestiği güzellik.
Sonunda Tanrı mürekkeple bir defa daha tarihini yazacak
Asla kanla değil
Korkudan bu dünyası nasıl olur da açığa çıkmaz?

Kadın

Çocuk çığlık çığlığa: "Su yok"
Su yok, ekin yok. Eşeğin sırtı
Sudan değil terden ıslanır. Eşeğin sırtı
Soyulan deriyi yanmasını tadar, yaralar açıldıkça.

Feda edilir, çizilen güneşin elleri gibi, mirasım
Ve zaman bu mekâna benzer her şey ellerimin arasında
ufalanırken,
Adımlarım mirasımın içinde.

Ve yatağım ve başım ve kalbim kurak.
Kanım ölümün yatağına akar.

(Sessizlik)

Uzaklaştıkça kök gibi yayılır gürültü, derimin altındaki
sessizlikte ve
Göz yaşlarımın nimetinde.
Bu fedakarlığın ağırlığı demek bu uzaklıkmış.

Rivayet

Yıldızların başındaki baykuşlar bugün görünüyor.
Bugün görünüyor atın sırtındaki Havva.
Seçilen Adem bugün görünüyor.

Hurma ağaçları yorgun
Şikayetleriyle tanrıya yükseliyorlar.

Kadın

Hicretimiz onun öğretisidir. Vahi oysa ne yazar ki?
Beni elmayı sorarken gördü mü?
Soruların ipiyle zamanı çekerken gördü mü, bağırırken:
Ey ateş
Her şeyinle cehennemin içindesin.
Bugün ben seni kovuluşun adıyla çağıracağım,
Adınla göreceğim uzaklaştırıldığım evi
Felaketin düğününde - ilk defa suç işleyeceğim,
Şaşıracaksın ve sana yüreğim yanacak: sen benim
çocuğumsun.
Adınla ölümü geleceğim olarak bileceğim, ölümüm,
kocama ad olacak.
Ey bu ateş
Yaptığınla tanrıyı nasıl neferin yaptın, bana söyle:
nasıl öfkelenmeyeyim?

(Sessizlik)

Ölü bedenim yatağında
Ölü bedenim ersuyunda
Harflerinde fısıltım
Çığlığımda sözcüklerin,
Ölü bedenim.
Örtündüm: Bütün nesneler keskindir çünkü bütün
nesnelerin üstüne düşerken.

(Sessizlik)

Bu yeryüzünde
hangi toprak,
neden adlandırılıyor? Hiçbir yerinde,
kalıntımı içinde katlayıp saklamayacağım, zaten benliğimi
mutlu edecek
bu güzel şehre ölüm yetti de arttı.
Eriyor muyum? Eriyorum gibi bir duyguya kapıldım
bu mekânın ve kalıntısını eritiyorlar, alışkanlıkları
eritiyorlar
Uzunluklarıyla üstümüzü örten bitkilerimizi eritiyorlar.

(Sessizlik)

Bedenimin içinde hareket ediyor son bedenim.
Yüzleşeceğin tadacağın, koklayacağın ve okşayacağın
Dilim havada
Seninle buluşuyorum, sana bu bedenimi kim verdi
ne zaman istedin.
Belki de değiştirdiğim şeklimle övüneceksin,
Belki de değiştirdiğim tenimle övüneceksin.

(Sessizlik)

Kollarına dudaklarına giden yol kutsal değil-
Yaram olur
Yeşil otlar içinde serpilirken, mirasımı aydınlatır.
Dallarıma bindin. Yıkandın. Toprağım ekinin deposudur
Öğren bunu.
Önümdeki örümcek kalbime yol gösteriyor aklım evlerin
Etrafını örüyor her türlü şeye karşı.

(Sessizlik)

Bugün görünüyor, veya öyle düşlüyorum, bahçeler içinde.
Gecenin karanlığında yiten,
Etrafımda ışıldar cennet.
Uzak miraçlardan ırmaklar gibi akarak,
Cennet etrafımda dans ediyor.
Ah bu lanetleyen
Bütün ayetler böğrüme bıçak gibi iner.

Koro

Yazık, yaşanan ayrılıklara tanık olduk bu sabah
Mekke'nin üstündeyken felek boşlukta nasıl esecek,
Rüzgâr rüzgârla vuruşuyorken.

Şiirler ve besteler yazın:
Bedenlerimizin uzaklıklarla yarılan
yolları.

Belki de toprağı kaldırır: ne acı ne de bir vasiyet
Burada sana imrense de, imrenmesiyle övüneceğiz.

Kadın

Ay uykuda aşkla yükselir karınca adımlarıyla olsa bile.
Saçlarımı zemzem suyuyla örmek için burada
kalacak mısın?
Ey sevgili dostum bu hüzün sana nereden geliyor? Söyle
Bacaklarının arasında uğuldayan aşkın ellerinden mi,
ensenden mi ve saçlarından mı?
Söyle
Ayın bu suretinde düşlerinin avcısı olan isteklerini.
Sana nereden
Geliyor bu hüzün? Aşktan mı
Bilinmeyenden mi?

(Sessizlik)

Çocukları sayıyorum. Yatakta olduklarını bildiğim halde
Yaşlandım artık. "Yatak" sözcüğüyle? Bu bedenimin
Vasiyetini yaz: Okyanusun sözlüğünde taşınsın ayetten ayete.
Göklerin söylediği
Peygamberlerin aşık olduğu benzerini hakketmeden.

Yaz, kutsallığını!
Yapılan söylenmeden alacakaranlıkta söylendiğini
Otururken, kalkarken, iş yaparken bedenimi, suda,
Ekmekte ve şarapta, bilimde ve şiirde, gece
Sevişirken çıkan iniltimde,
Söyle:
Güneş nasıl yas tutmasın, şafak nasıl yas tutmasın, akıl ve kalp
Bu sayfaları bilip öğrenmeden?

(Sessizlik)

Erkek

(Elinde kitap kalkar ve göğe bakar)

Akşam ağır ağır giderken, yatağımı ziyaret eder mi?
Akşam ellerini hurmaların filizlerine uzatıyor,
Adımlarını balkon korkuluklarından çekiyor,
Akşam yanıyor,
İşte o uyuyor
Kötülüğü dokunmadan kimseye
Şehvetsiz.
Bunun sonu Mekke'de mi? Korkuyor mu?
Her şeyin sonu Kudüs'te mi?
Her şeyin sonu bu zemzem suyundan ibaret midir?

(Sessizlik)

Akşam bedenime söyler mi: Neden gizlesin? Akşam
Susuz, ikici benim, dayanağım. Gülen o mu? Her şeyde.
Ona yatağımı hazırlayacağım.

(Sessizlik. Oturur ve kitabı karıştırır)

Kadın

Etrafımdaki mezarların içinde, ruhlara batan
ölüm çığlıklarını duyarım
Gizlice Kudüs'ü Mekke'yi ziyaret ediyorlar.
Sonunda kum bu enkazı da kapatacak.
Zamanım parçalanacak bir balinanın koca ağzında.
Karnındayken Yunanistan'ı düşleyeceğim, böyle istiyorum.

(Sessizlik)

Beni burada kim görecek ki neyi sorsun: Sedef gibi görünen
Bu kayalıklarda, ama
Vahşeti bırakın kanatlarısın? Ancak
Bitkilerde neyi görecekler, çöken akşamla ne isteyecekler?
Senin gibi
Ortadan mı kaybolsunlar kesilen kafaların
Kanına gömülüp?

(Sessizlik)

Koro

Aynı çemberin içinde dolaşan
Kabilenin başını
Yeryüzü – gökyüzünde
Duran zamanın ve tarihimizin donan dalgalarında
görüyor musun?

İsyanı boşuna.

Kadınlardan başka ancak şarap
dindirir bu hüzünlerimizi, bedenlerimizi sarhoş ederek
rahatlatabiliriz
bütün hüzünlerimizle.
Hüznümüzün yatağı güvenlidir çünkü.

(Sessizlik)

Kadın

Senin için ölüyorum. Sana olan sevgimden
Bir yanım eksik uyandığını görmüyor musun?
Senin için ölüyorum,
Kararsızlığın içine düşüyorum.
Benliğimi duyumsamadan, bedenimi duyumsamadan,
Nerede yaşadığımı bilmeden bu güzel
Bedenimin ardında.
Her şeyi. Neden, oysa, neden açığa vurmuyorum:
Oysa hayatın eşsiz olmasını istiyorum
Neden, oysa, neden insan gibi doğal yaşayamıyorum,
ölümüm
Söylediğim her yerde: sen vatanım olmasan
Zamanın düşmanı olan şey dostum olur mu?

(Sessizlik)

Böylece ey aşkın bedeni sesimi sana bırakıyorum
Bana, yolumdaki zerreciklerin yarasını ellerinle sunman için

Kuldum- belki de tanrı diye kocamın aşkını bildim.
Kocam- şimdi tapınağım diye bildiğimdir.
İsteklerimizden başka hiçbir şey gidip gelmez aramızda.

(Sessizlik)

Ey gurbet seni yeryüzünün her köşesinde seviyorum,
Çocuğuma ne söyleyebilirim
Kendi beşiğinde gurbetteyken?
Babasının yatağını unuttum, bana şehvet olan şeyi de,
Yıllardır kullanıldığını bilerek arıyorum şimdi,
söylesem mi? Günahkarlığı onaylar gibi. İştahla,
Güzelliğiyle yağarken gökyüzü ve yeryüzü bardağımıza.
Gökyüzü inlediğinde- peygamberler bilir ne olduğunu
Görüyor musun, filinta
Damatların mutluluğunu? Ancak
Aydınlatan bedenini ver bana, ey sen, koynuna al beni, esiri
olayım beni büyüleyen organlarının.

(Sessizlik)

Bağrından ve boğazından gelen bir kokun var senin, son
buluşmamızdan damla damla damlayan, içine
boşaldığın ve boşaldığım. Açılırken.
içime akan bir şelale olan. Gecenin ışığında şeffaf.
Yarılan - yerde
depremi kendine kardeş yapan
göbeğimde gizli,
saldırganlığını ve savunmasını yalnızlaştıran.
İyileşeceksin, içindekini yeter ki uyandır. Benliğimle ve
ölümümle yüzleşmeme
sen neden olacaksın, özgürlüğüm gibi.
Günahlarımızla selamlaşacağız
bu sürecin sonunda.
Ölümüm. Ecelimle
kısmetim benliğinle. Resim ve şiiri gibi bir ilkimdir sende

Ve içimde yitenle,
içindeki zerreciklerle daha da çoğalırım, orman gibi.
İçinde görmediğim mevsimlerim bile olacak, içinde –
ne ateşim
ne toz. Ot
su birikintileri gibi fışkırır topraktan,
içinde yitişini görüyorum, yitişimi, al beni.
Bedenim aşkın çamurudur, işte benliğimi sana
teslim ediyorum.

(Sessizlik)

Rivayet

Dediğimizi tekrarlıyoruz: Mesellerin bildiği yaşamı haber vermedin,

Dediğimizi tekrarlıyoruz: Öldürerek

Rahmini sünnet etmektir. Ölüye dönüşen bu sünnet edilmiş rahmini erkeklere izlettirmektir-

Görmek istemeyenleri düşman bilerek,

sorularını umursamadan.

Bedenin her yerini sünnet etmektir.

(Sessizlik)

Kadın

Düşlüyorum, göğsümün üstündeki başını,
Şimdi onu dinliyorum:
"Babam kimdi? Adı neydi?"

Ona: öldüğümü söylesem mi? Asıl şimdi
Öldüğümü
Günahların kitabını yücelttikçe. Ölümüm
Şimdi gecenin yatağında
Benim olmayan bu hataların güçüyle. Arzuluyorum
Ve kanatlarımı mumlara geriyorum:
Günahım mumlar olsun diye.

(Sessizlik)

Koro

Yaralı toprağın. Saldırıya karşı: Ne gizlenir,
ne ortaya çıkar.
Neden? Bu şaşkınlığın niye? Kötülüğün nedir?
Bu bedeviler ne? Bu poşuya
dolan sözcükler ne?
Sönen ateşleriyle göç yolunu aydınlatan rüzgâr ne?

Karar onların olmasa da
Kadınların yolundan giderler.

(Sessizlik)

Erkek

(Perdeyi açıp odanın içinde gider gelir)

Yeryüzü Nuh oğlu Kenan'ın giysisidir
Ve tanrının elleri arasında yırtılır.

(Sessizlik)

Medine dağılıyor - Medine ölüyor.
Kadınların rüzgârı dışında.
Hüzünlerini gözetlerim, bedenimi hüzünlerinin her
şekline uydururum.
Kureyş'in hüznü güvenimdir çünkü.

(Sessizlik)

Kadın

Rengimin değiştiğini mi söyleyeyim?
Evet, çocuklarımın
Arasında tanrı neden üstündür?

(Sessizlik)

Koro

Dünya öldü. Peygamber
Savaşı olsa gerek namaza durulduu,
Taş erkeklerin marşı olsa gerek
Şeytan taşlandı.
Dünya öldü – ey sahra,
Senin yüceliğinin yüzü olan
Koynunda
Barınırız. İşte
Sana ağıtlar yakıyoruz: Ey el Lât sen kadınısın. Saçların
Göklerin yatağında eşi olsa da.

(Sessizlik)

Kadın

Yazılmadı. Kitabımın hataları, hataları dilimin.
Her satır şehrimdir
Dal dal otların koynunda açan.
Evime benzeterek içinde yol aldığım,
yarınlara gidiyorum
Tozun ve
Kötülüğün yüzünde
Zulümlerle kesilir develer, develer acılar ve kanlar
içinde.

Yarınların yolu tutulmuş
Dünyayı uykusundan uyandırmaktan başka
yaptığım bir şey yok
Ve bu zamanı değiştirmekten.

(Sessizlik)

Bedenim görmediğini gördü
Ben sahralıyım- vadiyi görüyorum
Yünden çadırın içinde berzahı görüyorum ve fistanımı
çıkarıyorum

(Bedenim yarıldı ve bildiğini söyledi)

Bugün tırnaklarımı törpüledim, ayaklarımı
zemzem suyuna batırdım
Bugün, fısıltıları dinledim. İçimde olgunlaşan,
İçimde yarım kalan, içimde tamamlanan,
Duruldum, şımardım. Neden? Bilen ne dedi:
Bedenim yarıldı? Boşluğun içinden geçerek sona
ulaşacağım.
Bedenim ne başladı ne başlattı.
Bedenim her şeyden söz etti, kin tutmadan, okumadan.

(Sessizlik)

Neden, oysa boynumu ve memelerimi yüceltmedim?
Aranızda
Etrafta, iki dudağımda, ellerimde, neden
Gökyüzünü ben çekmedim ki bacaklarımın arasına,
Bağrımdan kesilmedi otlar
Ve neden
Bu hayatta yalnız olmadım, anıların haznesinden
getirilmeden?

(Sessizlik)

Yıldızlar, yıldız mı
Vatanı içinde bilmedi, içinde bağlı değildi, yıldızları
Çadır yapmasını bilmedi, çıplak bedenimi delirten,
Geyiklerimiz serbest kaldı giysilerimden,
Bu topraklardan başka bir şey değil
Kuyuda kokan suda, susuzlukta. Ateşin gizli ve
Kötü günahında? Barınağıma indiğini gördün mü?
Ey bu dinen ateş, bugün senin gibidir, bana olmayan
Hayatı yaşarım bu çıplaklığın dışında.

(Sessizlik)

Erkek gibi söyleyeceğim: Övündüğüm her şeyi.
Övündüğüm nedir? Bacaklarımın arasında çalkalanan
ey er suyu,
Boğulan kadınları kitabında yazılı mı,
Ey Pazar, Cuma ve Cumartesi sevişmelerinin şehveti,
neden, günahın ne?
Ey göbeğimin şiştiği gün. Neden,
Ey dudaklarımda yoksulluğun izini bırakan söz?
Neden
Sen, ey kırılan sözcüklerim, bedenim ve adım
arasındaki
Su terazisinde, günahım ne?
Sen, ey kumaş gözyaşlarımla mı dokundun?
Sen ey yıldız kümesi Mekke'nin kumunda mu söndün
yoksa
Kudüs'ün kayalıklarında mı
Neden, günahım ne?
Kolaya düştü gece, yıldızlar atları ürküttü.
Gökyüzü şimşeklerle gelip gitti, başım ona bir
oyuncak oldu.

(Sessizlik)

Koro

Kelepçesini kıran aşkının şeklini aldı, kadın.
Yüzündeki perdeyi yırttılar ilkin, ve bütün
Söylenmeyenleri söylettiler.
Yanıtları sıkılmadan yanıtladı ve böyle geçtiler fesatlara,
Sordukları sorulardan sıkılmadan.

(Sessizlik)

Kadın

İşte bu durum her şeye yayıldı ve
Uzaklaşmadı benliğimden asla!
Ben kimim? Beni nerede saklamalı
Bu anlamsız sözcüklerde mi, hıçkırıklarımda mı?
Gördüklerimin gizi nasıl benim oluyor, nereden benim
oluyor yüzümdeki barış,
Özellikle maskesini taktığım?
Bu mücadelem beni açığa çıkardı. Bu mücadelem beni
bende biçimlendirdi.
Bu dünyadaki cehennemi biliyorum, hâtta cehennemin
benim gibi olduğunu.

(Sessizlik)

Akşam her üstüme kapandığında, benliğime sen kimsin
diye soruyorum?
Ne yıldızsın ne melek.
Öfke güneşe bulaşır, ve yeryüzüne ve alfabeye
ve nihayet
Atan nabzıma.
Öfke serap gibi, kilimin deseninde akar
Güzelliğinle ey gece, ey bu doğanın bedeni,
Benliğimi ormanından kurtarırım, bedenimle arasını
keserim
Korkarak- bu kesilişin iksirini içerim,
Onunla yenilenirim, ayetlerini tekrarlarım
Öz benliğimi yutarım
Yaşamımla, çamurumla
Vahinin okşadığıyla.

(Sessizlik)

Çocukluğumun yatağını saydırır mıyım?
Ona gömüleni saydırır mıyım?
Kalbimle inatlaşan geçmişi sevmiyorum. Kalbim benim
özgürlüğümdür
Bugün bile bu böyle
Neden yırtılıyor
Benliğimi lanetleyerek yırtılıyor neden?
Yitişimdeki ve zayıflığımdaki
Gücümü görüyor musun?
Bu şaşkın aklımı görüyor musun,
Ve bu rica minnet sıkılan boğazımı?

(Sessizlik)

İşte bugün cumartesi. Aklını keser mi? Kollarını
keser mi? Ancak
Her şeyin üstünde apaçık atan kalbimin nabzını
kesmek mümkün mü?

Bıçak gibi keskinleştiririm – bana emir verenleri nasıl
vursam diye düşlerim
Düşlediğim kişilerle buluşurum.
Zulmü iki kavisli kaba – doldururum
Üçüncüsüne bağrını veririm,
Dördüncüsüne yaramı.
Beşincisi bekliyor
Verecek bir şeyim yok. Ancak bekliyor.
İki şeyi iki şeyle oluşturuyorum,
Sonuncusuna, giysilerimle,
Ve dalgalı saçlarımla örtülü olanı veriyorum,

Kendine has bir mimikle okşadı beni
Otları çalıları önüme topladım. Bedenimin
Bende yabancılaştığını görüyor musun, dedim?
Kaç defa, secde ettin meleklerle şeytanları kovamadın.
Kaç defa, bir çocuk gibi oturdun koynunda yaratanın.
Kaç defa, içindeki vahşetle çığlık attın.
Kaç defa, yeryüzü içine indi, yarasına ağlayıp.
Kaç defa, istedin, eve geldin ve buruk bir sevinçle gittin.
Kaç defa, heyecanla, bacaklarımın arasını yokladın,
Ancak senden kurtuldum, kurtulduğum için de
recme karar verdiler.

Bedenime söylüyorum: hurma ağacına çık, en doruğuna,
Ve gölgesinde bir şiir oku.

(Sessizlik)

Rivayet

Onun benzeriydi,
Rafızilerin tapınağı oldu,
Aşıkların bulunduğu yerde, çakan şimşekleri
duyumsatırdı
İçinde gelip gideni.

(Sessizlik)

Kadın

Heyecandan ağzım dilim kurudu. Çektim yırtıp attım örf
ve adetleri,
Bugün, bedenimi şehvetimin
Havasına teslim ettim. Dilediğim gibi haykırdım:
Bedenim nerede? Yıldızlar bugün üstüme inecek.
Yıldızların ihanetini ve unutuşunu görüyor musun?
Bu onların sesi mi? İnsanca
Bu insanca bir korku mu?

Anılar dökülüyor
Her gün, önümde buharlaşan
Tozlarda günümü ölçüp biçerim.

(Sessizlik)

Yatağım yok. Yatağım ellerinin arasındaki kitapların
Kırışık sayfalarıdır. Yatağım
İki bağ arasındaki yolculuktadır. Yatağım
Geceye yoldaş olan anneannemdir ve çocuklarını ateşlerin
yediğinde.
Yatağım. Uyuyamadığım
Yatağım – son uykumun
Zamanı içinde halsizliğim.
Yakınımdaki her şeyin içime yöneldiğini görüyorum
Dalgalar yastığım olurken
İçinde savaşırım kapalı suretin
Uykusunda yaptıklarına inanmaz melekler.
İçinde dağıldığı daireyi gördüm kırmızının içindeki
maviyi tattırarak
Belki de zamanı geldi içinde
dolan zamanın saatidir
Dolarım bu madeni erkeğe ve bu
Yapraktan olma erkeğe
Sonunda yürüyorum son yeryüzüne tünelin ucunda
görünen ışığa.

(Sessizlik)

Koro

Haşereler. Melekler. Kuyu ve denizin deltaları,
Çember şeklindeki yollar
Tozun dokusundan başka bir şeyi görmüyoruz ve
uğultudan başka,
Toz bulutunun içindeki gençlerin seslerini duyuyoruz.

(Sessizlik)

Kadın

İnişin zamanı geldiğinde, bir karanlığa girdim. Bu
tövbenin
Biriken yarasını deşmeden. Bedenimi tanıyanı
görüyor musun
Üstüme türlü belalar salan? Tenim günahkar mıdır?
Benimle günahın arasında köprüyü o mu kuruyor?
Avcımız aynı mı?
Ölümüme tanık olan toprağı görüyor musun? Eğirdiğine
ne söyleyeyim?
Kapılara kilitlere ne söyleyeyim? Pencerelere, kemerlere
Surlara ne söyleyeyim, içlerindeki sıcaklık bizden sonra mı?

Benliğime ne söyleyeyim, bilgisiyle bana tapacak olan
akşam mı?

(Sessizlik)

Çırılçıplak. Geceye söylüyorum: hey,
Şimdi içime gir.
Bu soğukluğum senin gizindir. Soğukluğum

Bu çölde ala geyiklerin kalmayışındandır.

Yarının yok, bu yitişten başka. İçimde
Soluklanır gece. Yaramı
Anımsatır övündüğüm ve yaradan terlediğim.
Soyundan değilim,
Hoşgöründen değilim,
Yıldızlarından değilim ve göz
bağcılıklarından. Anımsa

Şimdi dilimdeki uzak ışıkları – anneliği, şimdi
Başaramıyorum ve
Bedenim bir gül gibi koparıldı.

(Sessizlik)

Koro

Güneş bugün bir tuhaf.
Işıltıları kırık yansımalar halinde yayılıyor.

Yerin sureti havaya kalkıyor.
Gökler göbeği oluyor ve dişleri
Biçtiklerini düşürüyor.

Güneş bugün bir veda gibidir.

(Sessizlik)

Kadın

Aşkımın şarkılarıyla
Özgürleşen ben miyim?
Bu merdiven basamakları gibi toprakta ve bu boşluğun
arasında: Kuşlar
Güz hasadında. İnekler obur. Neden, oysa,
Karıncalardan başka bir şeyi görmüyorum?

İmdadıma koşar kum.
Seraptan akıp gözlerimin içinden çıkan. Bedenim
rüzgârda bir yaprak. Bütün organlarım
tamam, oysa. Çukurda hareket ediyorum,
bedenim için namaza duruyorum: ancak meyhane,
bir felakettir kurdun gözünde.

(Sessizlik)

Erkek

(Kitabı karıştırmaya devam ederek)

Uzaklaşmadan görüyor musun, şekillendiğin gibi
İki şekil olarak mı görüyorsun kendini-
Ad ve beden olarak mı?
Beden mekanda
Ad sallanan bir gemi gibi sarhoş mekanın dışında.
Kadınlığının içinde – görüyorsun yaşadığını
Anlardan başka bir şey geri dönmeden – sözcüklerle
bedeninin sevişmesi
Ayetten ayete vahilerin sözlüğünde taşınıyorken.

(Sessizlik)

Kadın

Yıldızların içindeki rahmimi bedenime geri vereceğim,
arı kovanıyla ve
Havasıyla okşasın zifaf gecesindeki tenimi,
duygularıyla dişlesin ve
Saçlarımla geri döneyim ona, pudra tozları içinde inlesin.

Ey vahinin sözlüğünde dörde bölünen erkek, kimsin sen?
Gökyüzünden giysilerimi sıyırırım ve doğal
Giysilerle gelirim sana,
Ne bir mutluluk, ne de bir kitap
Bu topraktan başka bir şey olmasın.

(Sessizlik)

Koro

Aşk zamanı atlar şaha kalkar.

Yatağından çıkar
Zamanı çocukluğumuzun.

Aşk zamanı
Organlarımızı çeker
Irmakların boşaldığı yere.

(Sessizlik)

Kadın

Bir gül olarak değil bir ceylan olarak savaşıyorum.
Hayat ellerimden akarken
Ellerim kalın ahşapların nasıl alt üst olduğunu öğrenir.

Bedenim açılır. Kokum
Derin gizinden daha uzaklarda kaybolur,
Benzerim
İki tanrı arasındaki
Savaşta: ölüm ve şarap.

Bedenim aşkın dünyasıdır
Sözüyle girer ateşin alışkanlığına,
Kendi tanrısını öldürerek.

(Sessizlik)

Koro

İşte o şimdi dikenlerini
Ayıklıyor önündeki dünyasından, günahlarını yaşayarak.

Güneşin günahında.
Tanrıya sığınıp döndüğü yolu görüyor mu?
Yoksulluğun giziyle tek yolun bu olduğunu sanmasın
Kadınların ve mendillerinden başka. Bu şehrin yarası,
Örümcekte irin bağlamışken
Neden sonradan açılır?

(Sessizlik)

Kadın

Yüzüm göçüyor şimdi. Yüzüm
Gözlerin suyunda yüzen olsa gerek,
Mezarım bana çok yakın.
Yaklaş bana, çocuk suyuna al beni,
ey sevginin hurması, söyle:
Burası dünyanın sonu mu, dünyanın başlangıcı mı? Söyle
Ey sevdiğim hüznüm, ey üstümü örten gül.

(Sessizlik)

Koro

Namaza durdu bedenler.
Orada kıyamet gününden mi kopardın bağını? Geçenlerin
Huzurunda şaşkın,
Günlerdir tuttukları ipin ucunda
Kalan kemik yığınıyla.
Gılgameş evini armağan verdi. Göçü özendirerek-
Dostlarına özendirerek göçü,-
Çukurun başında Habil'in başını bekliyorlarken,
Kabil dans ediyordu. Söyle:
Vahinin hikmetindeki öldürülüşte kardeşleri
görüyor musunuz?

Bu inen kumla tökezleyip düşeriz, bu yuva, ellerimizin
Arasında bir konuktur, işte
Örümcek yaralı ellerini gizleyerek evine çekiliyor.

(Sessizlik)

Kadın

Canım çekiliyor, acı çekiyorum. Dünya,
gözyaşından ibaret olmadan.
Şehirleri birbirine karıştırdım. Yolun sonu mu?
Ölüyor muyum?
Düşlenenden daha derin ve daha nefret dolu.
İşte adımlarımı yere
Vuruyorum, dişlerimi birbirine - günlerdir çalışıyorum,
Tırnaklarımı alıştırıyorum
İlk önce yüzünü yırtmak için. Ancak
Çocuklarıma ne söylesem
Çocuklarıma benden
Olduklarını söylesem mi? Oysa
Taşıdığım ve edindiğim hüznümü seviyorum
Bedenimin aşkı uçup giden aşkın
Dostu olan
Babalarından kalma sadakatin armağanı olsalar da –
babalarının gizleridir.

Kederim içinde bir peygamber
Endişemde ve kötülüğümde yol almayan.
Kederim şimdi yağlı bedenimi,
Benliğimi ve sözcüklerimi okşamıyor
Hayatımı unutarak benden tek giysilerimi anımsıyor.

(Sessizlik)

Güneş gibi çıkıp gittiğimi
Yolun ortasından
Irmak gibi akıp geldiğimi
Çocuklarıma söylesem mi?

Çocuklarıma söylesem mi
Şehvetimin alışkanlıklarında beni içinde öldüren nedenleri?

(Sessizlik)

Koro

Sonunda çocuk uykusundan uyanır:
Düşlerinin aydınlattığı beklentisinin resmi çizilir
Aheste aheste kapıya düşen ufkun ışığıyla karanlık yok olur
Kapının kilidini açar ve
Girer. Sürekli
Yenilenen korkusunu kabullenerek.

Sonunda çocuğunu emzirir, duyduğu korkunun sütüyle.

(Sessizlik)

Erkek

(Oturmuş kitabın sayfalarını tek tek çeviriyor)

Bu kadın
Özgürlüğe aşıktır, ancak
Uyurken bile bir an olsun bu isteği ölmüyor mu?

Habil gibi: ne minnetten çekinir ne de hikmetten kurtulur
Evi mezarıdır onun oysa.

Ve bu yere vurulmuş değersizliğini görmüyor:
haykırarak!
Göçmen aslımızı görmüyor mu?

(Sessizlik)

Kadın

Sonuçta aşkımla birlikte onu yaşayarak
Aydınlandım ve kendi
Bedenime yabancılaştım.

Bir defa daha söyledi bedenim: uzakları yakınlaştırdım
sevgimi vererek
Tanrıya. O benim kadar
Dolaşabilir mi gün boyu yatakta yatarken?
Ustalık gerektirmeyen bir sesle okuduğumu gördü mü?
Ölümün düşüncesi tepelerin gezginliğiyle olur mu?
Neden
Her bedende sevgiyi görmüyorum?
Bu ilahi resimde attığım adımları görüyor musun,
hiçbir kuşatma
Ona engel olamıyor?

(Sessizlik)

Koro

Kaybolduğu yolda çağırdı suyu ve kumu.

(Sessizlik)

Aşkın çanı daha yüksek ve daha uzaktır, yer daha geniş
Peygamberler söylemiyor oysa: Bu meyhanenin
Duvarları ardında
Gizlenmiş ilahlar sarhoş oluyor.

Bu kadın uykunun dilidir
Uykusundan uyandıktan sonra bile.

(Sessizlik)

Aşkın aydınlığı suda oynadığı
Zaman, karanlığı suda oynadığı
Zaman. Bütün aşıklar
Tavlanın her iki tarafına attığı zar, soylu
Yatağına atıyordur.

(Sessizlik)

Kadın

Ben kadın değilim
Mecazi anlamda yaşadığımı görmüyor musun?
Adımlarım bağlı, ancak bedenim serbest.
Ah hayat daha güzel olmalısın cennetin uzak
bahçelerinde.

(Sessizlik)

Neden, oysa, kollarımı uzatmıyorum Nil'e, Fırat'a bile.
Neden yeryüzünün
Derin kuyusunu, ormanını, dağlarını ve günahlarını
sahiplenmiyorum
Neden çocuklarıma söyleyemiyorum:
Anneniz cariye ve bir köleydi
Bedenim kurak toprağa batıyor, dehşet ve şehvet ve
yüksek surlarla?
Neden
Bedenimin gizini kapatmadan
Söylüyorum: seni ilk defa tanıyorum ey aşk, öncesi var mı?

(Sessizlik)

Çevremdeki otların iniltisini duyuyorum: kalemler ve
Defterler acıyla iç geçiriyor. Fısıldıyor: bu
Yolla derslerimi değiştiriyorum. Bu
Yatakta karşılıyorum ziyaretçilerimi.
Bu sarhoş bitkileri görüyor musun?
Hurmaların yüzünde namaza durmuş rüzgârı görüyor
musun ki
Kalbimin ve bedenimin rengini mürekkebin uzun göçünü
göreceksin?

(Sessizlik)

Bedenimin onuruna
Namaz kılacağım
Kesilişine,
Yürüyen ayaklarıma. Eğilip kalktığım
Bütün bilmediğim bu bitkilerin arasında.

(Sessizlik)

Hüznüm gecenin insanlığı
Çayırlar dağın çiçeği,
Bitkiler
Suretlerin arasında günahının sureti olur;
Nil ellerime demişti
Ayaklarının altındaki
Yapraklar çadırındır. Yapraklar
Fısıldar: İsis'in merhameti üstündeyken
Seni okşayan ellerin arasında İsis'in imgesisin

(Sessizlik)

Ölecek kendi bedenim için namaza dururum
Sen de benimle namaz dur
Gizini açıklamadan, günler ve aylar geçti.
Dinliyorum
Dans eden tatlılığını. Beni şaşırtıyor
İmrendiren gençliğiyle:

Kıyıdaki bitkiler
Islak bir defter
Ve ben bu mekanın mürekkebi.

(Sessizlik)

Koro

Her gün aynada çamurunu düzler cilalar
Tanrısını görmek için.
Tanrısı sözcüklerdir oysa,
Tarihe yön verip not düşen kumun çizgisinde.

(Sessizlik)

Rivayet

Lezzeti kumudur
İlahi yolda, yalanları arasında anlatılır kurdun masalı,
Duyar avlanan ceylanları.
Lezzeti düşünden damlayan ve yola batan damlalarıdır.

(Sessizlik)

Kadın

Simsiyah. Yaşıyordu taş
Sonsuz sınırlarda.
"Ne arzulanır ne doldurulur.
Kötülük gözlerini bağlar
Ne arzulanır ne doldurulur.
Yeşil olmayan bir hayatı vardı oysa"
Böyle dedi ses,
Veya ben öyle düşledim
Duyduğum sesten.

(Sessizlik)

Her şey sessiz sedasız ağlar, etrafımda kumun isyanı,
Rüzgârın isyanı.
Örümcek ağını lirin üstünü örer:
İşte tarihim.
Nidadan yol olmaz.
İniltiden başka, bu akşam, çiçeklerle konuşacağım
Kokularını Mısır'ın kuyularına taşıyacağım
Akşamın ayazında.

(Sessizlik)

Koro

Önündeki örümcek ağının ipleri ve Medine arasında
Nasıl üstün tutulur dönmeden bildiğimiz bugüne.
Döktüğümüz kokuda bugün zorlaşır, gerçek koku
Bedenindedir.
Karanlıktan geçer gibi bugün zorlaşır.
Her şey kumun yöneldiği tanıklık gibidir.

(Sessizlik)

Kadın

İsis'i ve Artemis'i düşlediğimi kim söyledi? Güneşim
Onlardan kalma, onlarla ve içlerinde.
Kim söyledi: Doğallıkları zıddım olduğunu?
Doğallıkları benzerim.
Bizler aynı memeden emzirildik.

(Sessizlik)

Tarladaki ekinler adımlarımla biçilir
Zenginleştirerek otların yatağını.
Ellerim bu hurmalıkların dalları ve
Çocuğun konuşmasında bir yolcu.

(Sessizlik)

Senindir bu vaat edilen eski giysiler düzelten ben olsam da
Kucaklayan ben olmayacağım soyulmuş ekinleri
ve kabuklarını:

Bedenimin adet günlerinin selinde
Akar hayatım
Tekrar, feryat eder, tekrar işaret eder.

Neden oysa yaşamın gizini yazıyordum
Aşkın elleriyle?
Neden oysa peygamberleri doğuran o
Kadının yatağındayım?

(Sessizlik)

İşte bu saçmalıklarını sayıklamalarını kızgın sevgilime
söylüyorum.
Sevgilimi kızdırmadan söylüyorum.
Aşkımızı ona soruyorum:
Neredeydik ve nasıl ayrıldık?
Neden
Yeniden buluşalım demiyor?
Ayrı şehirlerde yenilenir bu düşler, şehvetten
nefret edildiğinde
Yaşam onun yaşamı
Etrafındakiler ona nasıl aşık olmaz aşkından ölüyorken
Neden demiyor?

(Sessizlik)

Bu yaşlı hüznüm şimdi içimde bu ışığı yakıyor.
Ben kayıp mıyım? Işığın işareti miyim?
Aklanan bir anne miyim? Sarınım
Bu aşktan soluğum kesildi
Hiçbir şey uzak değil artık. Benliğimin aşkında soluğum
kesildi – bu anlar
Bu hamurdan yapıldı sende yanan ve yanmayan.
Hüznümle
Bu yıldızların altında onu uyandırmadan. Ancak
Ayda aşkın doğuşunu görüyor musun?
Bu bedenimi kim parçalayacak?
Aşkın elleri bu göğüslerimi okşayacak mı, ya katilin elleri?
İsis'i tanıyor musun, el Lât'ı tanıyor musun?
Her ikisinden de
Şüphem yok, tanrıça olarak uykularından uyandırıyorum.

(Sessizlik)

Bugün veya yarın gelecek olan sona düşecek değilim,
Benliğimden başka hiçbir şeyim yok.
Bir güzelliğimdir yok olacak.
Ölecek olan bedenimden başka hiçbir şeyim yok
Gölge veya örümceğin ağı gibi geçip giden.
Şehvetimi görüyor musun
Bendeki yabancılığımı
Beni görüyor musun köklenen köklerimden başka yok
bir şeyim
Bendendir oysa bu yıllanmış sevgisi?

(Sessizlik)

Korkuyor musun? Her şey
Siyah taşın*
Göğsüme olan aşkıyla başladı.
Düşlüyor musun?
Her şey
Ayın fistanın düğmelerini çözerek
Yanıma uzanmasıyla oldu.
Bedenimin fesadı – dilimin sureti
Batan günahta, saklı sevişmede, azaba
Terkedilmiş
Bedenim fitnenin tekrarıdır.

(Sessizlik)

*Siyah taş: Haç esnasında etrafında tavaf edilen taş, Hacar el Esved.

Ne söylesem, nereden başlasam? Kimden şikayet etsem?
Kimi şikayet etsem?
Şimdi kimden ve neyden vazgeçeyim?
Ey gecenin karanlığı recm taşların üstümde ve
altında yığılır.
Beni zehirleyen yıldızlarla al
Nerede, ve nasıl dilersen.

Erkek

(Kitabı karıştırmaya devam ederek)

Unutulan korkuyu görüyor musun?
Çiçeklerin tomurcuklarını görüyor musun?
Göçmenin yerdeki
Tuzakları hesaplarken görüyor musun
Ok ve yay ilahlarını söylerken?

(Sessizlik)

Kadın

Ben doğunun ve batının zulmü olmadım.
Neden
Bize gelmiyorsun
Bu acımıza tanık olmuyorsun. Veya yoksulluğumuzu ve perişanlığımızı görmüyorsun
Neden
Kayıp geçmişin ışığı nerede
Korkumuzdan başka,
Işığımız yok korkumuzdan başka, neden
Bize gelmiyorsun
Sevgi anlarında – sevişirdik.
Kontrol noktaları mesafeleri daraltıyorken yarını nasıl görüyorsun,
Yıldızlardan daha mı geniş?

(Sessizlik)

Neden, yalnızlaştığımız bedenimizdeki uğultuyu
görmüyorsun.
Yükseklerde yayılan, övgü, övgüdeki
Gizi anlamaktır
Yeryüzü ve gökyüzü arasında bu yeri ayırmadan, neden
Ey kaybolan geçmiş neden ışık saçmıyorsun
Ey kaybolup da geri gelmeyen?

(Sessizlik)

Erkek

(Kitabı karıştırmaya devam ederek)

Kadınlar her gün bu
Gökyüzünün altında toplanıyor
Cinsler ve ilahların arasındaki mesafeleri kapatmak için
Aşkları ve evlerinde tıkılmanın arası için – gökteki
yolculuk ve
Rahimlerinin arası için
Göğün yazdığını – karada ve
Havada sormaları için. Göğün kapalı madenindeki
kalıntıları için.

(Sessizlik)

Kadın

Şikayet ederek tanrısına yükselir azap içindeki
hurma ağaçları.
Güneş benim gibi ağlar
Otlar ağlar
Adıyla birlikte yayılan
Köpeğin havlamasını duyduğumda
Kedinin kaçmasını dilediğimde, mendilim
Elimde – yolum zemzeme akarken
Hacıların ayakları altında ezilen çakılları anarım,
Çakıllar uyumaz, beni de böyle her zaman uyanık
bulursun
Çakıllar gibi?

(Sessizlik)

Son yasımı erkeğin uzaklaşan elleriyle yaşadım,
zemzem kuyusuna eğilirken
Sureti gözümün önünden uzaklaştı.
Ne ondan bir istekte bulundum ne ona ısrar ettim
Aşkta ısrar etmem onun lanetinden de.
Dünyayı yerin çamuru gibi görürüm – ama sadece
çamuruma sözüm geçer.
Mutluluğum özgürlüğümdür
Kumdan kar varsayarak kendimi işte
Dilediğim yere yağıyorum.

(Sessizlik)

Koro

Zemzem suyunun üstüne
Sarkan odur, hüznünü
Sarkıtmasına benzer bütün
Meyve kabuklarına
Bu hurmaları düşler dallarını özgürleştirerek
İçinde aşk olmayan mutsuz bir havada.
Düşümüzle konuk oluruz ona – bu bütün dünyadaki
hırsızlığa bedeldir
Kızıl gömleğiyle içtiğimiz şarapla
Buradaki yıldızlarla
Kabukların içinde ışıldayanla
Zenginleşiriz. İşte
Burada ona gecenin seslenişidir
Lir eşliğinde.

(Sessizlik)

Kadın

Yalnız değilim burada
Burada yüzleşmek için alışkanlıklardan uzaklaştırılanları
açığa vurdum
Bozguna uğratılanlarla ve uğratanlar içinde,
Ölümde yaşıyorlar her ikisi de, bütün ölümler burada
Her ikisine de ağlayıp ağıt yakılıyor
Yıldızlara söylüyorlardı şikayetlerini salavat getirmeden,
burada ağıtlarını yenileyerek
Mısır'da, ne dün ne bugün tanrıdan başka bir şey olmadı
burada, Mısır – köylüler ve
Sabanları, bu hüznü yaralayabilir ancak, hurma ağaçları Nil'i
Yapraklarına yazarken İsis'in esmerliği – siyah beyaz–
evde
Bütün konuklar ve
Surlular toplanmışken.

(Sessizlik)

Ben kendimi düşünmüyorum kimseye bir şey
söylemiyorum
Bugünü düşlemiyorum içinde doğduğum gecenin
organlarından kovulduğumda
Hiçbir şeyi delmiyorum
Kimseye bir şey söylemiyorum – onlara bir şey demiyorum
Kanlarını seviyorum yüzlerinde zaman,
yüzlerinde güz.

Seni istemeden – sana geliyorum, sesleniyorum: kimse
gelmiyor
Gelmiyor ey bekleyip izleyenler
Söyleyeceğim sözden tereddüt ediyorum rüzgârın
Ağaçların yasıyla söylediği söz gibi.

(Sessizlik)

Şimdi etrafım aydınlık ancak çevremi aydınlatmıyor
Yollar benim dışımda uzanıp gidiyor ve ben küllerine
tanık oluyorum
Güneşe işleyerek içinde herhangi bir ip yok kabukları
birbirine geçirecek
Kum tepeleri arasında uyuyorum
Bugün melekleri görüyor musun, ürpertiyle?
Neden oysa sevdiğime yağmur yağmıyor
İnen söylüyor – ev kanla birlikte iniyor:
Söylediğim çocuğumu görüyor musun:
Ben Adem'den değilim?
Ben düşman olmayacağım
Öz benliğimden çıkana – yaratarıma ve sevgilime.

(Sessizlik)

Çocukluğumun kumunda beni burada fırtına olarak
görüyor musun?
Burada birey olarak görüyor musun
Merdivenin siyah basamakları bende kesiliyor
İnişler çıkışlar açılan yaramda?
Neden oysa ben hiç benliğimi değiştirmedim-
Evim mi sarsılıyor bozguna mı uğruyor sevincim
İlk atılan adımdan mıdır?

(Sessizlik)

"Bedenim benden değil" diyor bilgiçler.
İçinde dönüp duruyorum oysa,
Uzaklara demir atıyorum, şarkılar söylüyorum,
namaz kılıyorum, içinde
Saf tutuyorum bu son boşluğa
Bilgiçler nedenini söylemiyor Bedenim neden
benden olmadığını?

(Sessizlik)

Bedenim ne başlangıçtır ne sonsuz
Ellerimle yazdım bedenimin her şeyini, nesini okuyayım.
Odur sözcüklere bu yolu açan – hamileliğim gizindendir,
Tarihin suyunda geceyle yüzer,
Bedenim düz değil.
Bedenimi görmeden görüyorum.

(Sessizlik)

Bedenim sayılır anlarda anlarda tane tane olur

Şiddet ve şeytan,
Sürünen ve yüce olan dualar körfez
ve göletler
Aydınlık dar kanallar iki kök arasında
Gemiler
Minareler
Ormanlar
İlahi mecâz – büyük küçük mecâzlar,
Bu köpüklerle boşalıyorum şimdi.

(Sessizlik)

Şiiri arzuladığım gibi, dinlediğim gibi
Adıyla ve adlandırıldığı arasında nasıl biçimlendiğini
görüyorum
Söz yeri deprem gibi sallıyor.
Uykumda kaç defa arzuladım uyumayan dalgaları.
Sarı seslerin uzaklığında solarken,
Yerin resmi dudaklarımdaki övgü olurken

Nasıl yaşıyorum? Boğulmuş iki aşığın arasında
Karım şarkılara aşıkken.

(Sessizlik)

Tel tel yapıyorum yıldızları ve ışığı, kurdun kapısını
çalıyorum
Tanrısı olan taşla uzaklaşıyorum
Dokuz çekirgeyi bununla inceltiyorum korkusuz
yiyeceğiyle
Şaşırmadan.

(Sessizlik)

Bedenim yaratandır, aşk yaratarım
Bedenim fitnemdir,
Bedenim nimetim.

(Sessizlik)

Durmadan geçer kuşlar
Karıncalar geçer. Bu geyiklerin gezginliği neden?
Kayıp geyikleri gördün mü?
İlahların yoldaşı mı oldular?
Boynuları yüksekte miydi?

(Sessizlik)

Yaralı ses gelip geçer
İçinde dağılır ve bedenim benden kaçar,
Atar beni diker payına düşenle ey aşk, bana dedi
Ateş nasıl doğar sönen şehvetten mi?
Kadın olsam da onu bana ver.

(Sessizlik)

Erkek

(Kitabı karıştırmaya devam ederek)

Bu kadın yeryüzüne aşıktır – sözünü duygularının
okşayışıyla,
Söyler: Bu beden
Göç etmedi
Sonsuzlukta gizli ve
Sarhoş
İlahların kitabında göremezsin
Sayfalarında da – insanlar
Toplanır gider gelir
Kimse yokmuş gibi dağılırlar.

(Sessizlik)

Kadın

Mekân burada ilk yerde miydi? Ama ikinci yer? Ayırdı
Kocam (kocamı kim) sanıyorum: Bizleri dövdü ve
Yaşam boyunca
Kurda kuşa bıraktı.

Soruları soruları görüyor musun?
Ya kolumu kanadımı kıran ölümün aldığı şekil?
Süreci ekti ancak yol kayıp ve ben
Çaresiz bekliyorum.

Yer aynı yer, çocukluğumda da
Asi zaman çocukluğuma dönmeden –
Başka bir anlamda dönmeden
Yüzler içinde düşman oldum.

(Sessizlik)

Serap nereye gitti onu ben ürken atlarla bir tutuyordum
Derinleştirerek?
Arzu nereye kayboldu meyvesini içirdiğin?
Sırtımı kaşı, ey gecenin yıldızı, dudaklarım sözcüklerinle
Giyinir, ona bakarak (kovularak damlayarak yaşarım)
al beni
İsis'in çıplaklığına dönmek için
Göğün dilini çizeceğim
Özgür ellerle – aşkın dilini, şiiri ve kimyayı.

Ey yıldızların sıcaklığı
Uyuma, uyuma
Ateşimi kucağına almadan, yıldızımı eritmeden
kutsal yıldızında.

(Sessizlik)

Her şeyimle karanlık beni evine aldı
Sorulardan emin olarak
Doğallığımla onun gibi fısıldadım: su bile onu
göstermiyordu. Ancak
Bedenim ve ruhum arasında verilmiş
Kararlarla mümkün olanı
Görüyor musun ve içimde
Uğuldayan gizi açmak için örtüyü
Çekiyor musun?

Şimdi seninle dolar başıma bu hüzün,
Sen oysa benim kocamdın, malımdın
Boşlukta, evimde taşlara hizmet eden tanrının malıydın
Kapında nikahı duran
Soruyorum: Giysiler içinde etiyle kemiğiyle duran,
Sen gerçek bir kişi miydin?
Soruyorum: Sen kitabında ve hayatında
Yaşıyor muydun yoksa
Ölü müydün?
Şimdi nasıl tövbe edeyim aşkımdan, aşkımın heykelinden,
geçen onca yıl sonra,
Geçen onca yıl?

Bedenimi nasıl kandırayım vahiler yapmış olsa da
Bedenim içimde nazlıdır, benliğimi kandıramam
İçinde bekçi olsam da?

Boşluğunla başıma doldu
Bu hüzün, "biz"imle günah doldu
"idik" ve "idiler" nereden geldik ve geldiler?
Hüznüm seninle boğuldu "hâtta" "şimdi" ve "keşke"

(Sessizlik)

Koro

Kadın istekle gelip gider
Garip geyiklerle
Meleklerin acısı olsa da
Peygamberlerin acısı olsa da.

(Sessizlik)

Bu kadın insanların etrafındaki zamanı emzirir.
Yolunu çizer
Geleceğin yoluna.

(Sessizlik)

Kadın

(Bir ölümün ardındaymış gibi azap içinde bir durumla
çocuklarıyla konuşur)

Toprak orada susmanın ve uyumanındı
O işte şimdi dinliyor,
Gözleri açık
Giysilerimin altında uğulduyor,
Göğsümü göğsüyle çalkalıyor. Saçlarıma
Tarağını sürüyor, sevgimle yüz yüze.
Bu dünyaya ulaşır
Kökleri, köklerime. Zemzem suyu akıtır
Son bir kan damlasıyla köklerime.
Şimdi bütün bir yaşamı yüzümün içine kapatırım:
çocuklarımın
Karanlığını içime alırım – içimde ufalır
Yıldızlara dolarım, uyku gibi duyumsarım kollarımda.
Şimdi tanık oluyorum ilahı yok sayan doğaya,
Sonunda tükenen ilaha.

(Sessizlik)

Şimdi bu sefaletimle ne söyleyeyim? Sonunda
Her daim olduğu gibi karanlıktayım
yıldızların kardeşi olarak.
Doğanın şarkısıyla nağmeler söylerim.
İsis'in sözlerini yeryüzüne ve Nil'e adak yaparak.
Hayır, bu benim saçmalıklarım değil, ancak ben şimdi
Öldürülensem: kulak veriyorum, yok ederek
İsis'in yüzünü kötülüklerimle. Andığımı
Unutuyorum bardaklar şarapsız olunca.
Hikmetsiz "işte bizler buraya bu noktaya geldik,
Tanrının orduları adımlarımızı bağladı. Ekinlerini
Yaktık. Bütün ömürlerini
Yıktık yerle bir ettik. Çocukluklarıdır bütün
başlangıcımız".

Şimdi bu sefaletimle ne söyleyeyim? Tanrının ağzından
çıkan
Tek ve kesin ve yalnız olan değil miydi, neden
Peygamberler söylemiyor: Hepinizi biz
Doğurmadık mı? Neden

İlk bunu diyor: Korkuyu katledin? Neden
Bu onun artığı mı? Bununla onun
Evini mi veriyor? Karanlıkta bıraktıklarını
Aydınlığa mı çıkarıyor, ya bu
Emir hizmetçinin ve kölenin olsaydı?

Işığın fısıltısı gibi, uyarılan memelerimde, yüksek mi
Vajinamda, göbeğimde, yaratılışımın anlamını
vermek için?
Gözlerim kum
Yüzüm güneş
Kuzeyim güneyim, batım doğum. Ey giz olan
Sen kum musun?
Memelerim tozun ilk şarkısı mıdır? Bu yaratılış
Ne? Bu lanetlenen dille
Ellerimi al, ey aşk, beni sana al
Feleğin bu beni bağlayan çemberinden kurtar.

Kadın ve çocukları, Rivayet, Koro, Erkek, ateşten toplanan

(Meydanda)

Ses

İşte o kötülüğün zulmünde
Kahin: yaklaşmayın ona, taşlayın
Yüce söz sözü yoldan çıkarır.

Ikinci ses

Göğün evine dönmesini sağlamayı başardık
Fitneden iki memenin arasında
Aşkın lirine gittik
Bedenlerimizi tellerine iyice yaklaştırdık.
Göz kapaklarımızın dışındaki uykuda saydık bu yıldızları
Gün çakıl taşları
Akşam duman – odun yeşil

Üçüncü ses

Hapisten saldılar tutuklanan ömrü
Mezmurlarda ayrılıklarda yangınlarda
Tavaf etmez düşler bu dünyamızda.
Kayalar omuzlarımızda kandan ve yastan
Kollarımızın üstünde kayalıklar
Kayalıklar uykudan
Etrafımızda tavaf etmez
Etrafımızda tavaf etmez

(Toplananlar kadına saldırır ve taşlarla recm etmeye başlar
o çocuklarıyla öylece bir çukurda çömelmiş)

Koro

O ve çocukları
İşkencenin esareti altında sözleri başlar,
Tükenişin sözleri.

Vahiyle çıkanlar okunur onunla esir olmadan:
Kan fışkırır ve zaman bir kuyuya dönüşür.
Dindir dindirin bütün bunları ey şair.

(Paris, Aralık sonları 2005-Eylül 2006)

ADONİS

1930 1 Ocak, Suriye'de, Tartus ile Lazkiye'ye arasında bulunan Kassabin köyünde doğdu. On dört yaşına kadar burada yaşadı. Asıl adı Ali Ahmed Said Eşber.

1937-42 yılları arasında Kuran-ı Kerim'i hatm etti. Aynı zamanda babasının şiire olan merakından dolayı daha on iki yaşındayken özellikle 9. yüzyıl şairleri Ebu Tammam ve el Mütenebbi'yi okudu.

1944 Suriye bağımsızlığını ilan etti. Suriye'nin bu olağanüstü yılı Ali Ahmet için de olağanüstü bir yıl oldu. Cumhurbaşkanı Şükrü el Kuvvetli bağımsızlık kutlamaları için Lazkiye'ye geldi. Ali Ahmet Sait bağımsızlık için yazdığı şiiri babasına göstererek, Cumhurbaşkanı'nın önünde okumak istedi. Babası bu karara diretse de başarılı olamadı ve Ali Ahmet şiiri Cumhurbaşkanı'nın önünde, kürsüde okudu. Cumhurbaşkanı bu cesareti ve şiiri çok beğendi, yerinden kalkıp Ali Ahmet'i alnından öptü ve dileğini sordu; dileğinin okumak olduğunu söyledi Ali Ahmet.

1944 Aynı yıl, Cumhurbaşkanı, Ali Ahmet Sait'e Şam'da okuması için bir davet gönderdi.

1946-50 Tarsus'ta Fransız lisesinde okudu. 12 yıllık eğitimi dört yılda bitirdi.

1950 Şam üniversitesine girdi.

1954 Edebiyat ve Felsefe lisansını aldı.

1955 Okul yılları süresince Fransız kuvvetlerine karşı örgütlenerek direnişe katıldı.

1956 Ünlü Arap eleştirmeni Halide Salih ile evlendi. (Babası, Halide Edip Adıvar'ın edebi ve aydın kişiliğine hayran oluşundan dolayı, kızının adını Halide koymuştu.

1957 İlk şiir kitabı İlk Şiirler'i yayımladı. Üç yıl önce, yani 1954 yılında, şiirleri kitap halinde yayımlamadan önce Adonis adını almaya karar vermişti. Adonis, Ali Ahmet için bir simgedir. Yaşamı, ölümü ve aralıklarla dirilişi'nin bir simgesi.

1958 İlk Şiirler'in ardından devamı sayılabilecek *Rüzgârda Yapraklar* kitabını, aynı yerde, Lübnan'da yayımladı.

1960Bir gezi için Paris'e gitti.

1960 Paris dönüşünde, Lübnan vatandaşlığına geçti. O dönemlerde Lübnan her şeyiyle tam bir dünya kentiydi. Kendi memleketi olan Suriye'den kat kat daha ilerideydi. Bütün Arap dünyasının edebiyat-edebiyat dışı kitapları Beyrut'a basılmaktaydı ve bu gelenek halen devam etmekte. Aynı yıl Lübnanlı genç şair Yusuf el Hal ile *Şiir* adlı dergiyi yayımladı. Bu dergi Arap dünyasında ses getirdi. Amacı Arap şiirini ve şairlerini dünyaya tanıtmaktı. Bunu da büyük ölçüde başardı.

1961 Şiir felsefesini oluşturan *Şamlı Mihyar'ın Şarkıları* adlı şiir kitabını yayımladı.

1962 "Yusuf el Hal Şiiri"ni yazdı (düzyazı)

1964 Arap Divan Şiiri adlı Cahiliye döneminden 1900'lü yıllara dek bütün Arap şairlerinin şiirlerinden oluşan ve Arap Divan Şiiri antolojilerinin en kapsamlısı sayılan eserin birinci ve ikinci cildini yayımladı.

1965 Gece ve Gündüz arasındaki *Dönüşümler ve Göç* Kitabı yayımlandı.

1966 Paris'e yerleşti.

1967 *Arap Divan Şiiri*'nin üçüncü cildini yayımladı.

1968 *Ayna ve Sahneler*, Paris'te, *Muwakif* adlı dergide yayımlandı. Derginin temel felsefesi, parçalanan Arap kuşak-

larının dağılışını sergilemek ve yeniden oluşturmaya yönelik yeni adımlar atmaktı.

1968 *Sayab'ın Şiiri* yayımlandı.

1970 *Küller ve Güller Arasındaki Zaman* yayımlandı.

1970 *Bu Benim Adımdır* yayımlandı. Kitapta, Ali (Hz. Ali ve Ali Ahmet Sait) adı etrafında, Arap dünyasının yaşadığı trajedi temelinde, Arap coğrafyasında geçen zamanı anlattı.

1971 Arap şiir menifestosu sayılan *Arap Şiirine Giriş* adlı deneme kitabı ve *Adonis Divanı* (Toplu şiirleri iki cilt) yayımlandı.

1971 Mallermé Akademisi yabancı üyesiyken *"Syria-Lebanon Award of the İnternational Poetry Forum"* ödülünü aldı.

1975 *Tekil Formunda Çoğul* yayımlandı.

1976 *Şiirin Zamanı* adlı deneme kitabı yayımlandı.

1984 Yves Bonnefoy, Saint-John Perse ve John Pires'den çeviriler yaptı.

1985 *Kuşatma Kitabı* yayımlandı. Toplu şiirlerinin yeniden basımı yapıldı. *Siyasi Şiir* ve *Arap Şiiri* adlı deneme kitapları yayımlandı.

1986 Dünyanın en önemli ödüllerinden biri olan *"Le Grand Prix des Bienna les internationalles de Poesie"* Adonis'e verildi.

1987 *Yaklaşan Şehvette Uzanan Harita* yayımlandı.

1988 *Gizlenen İsteklerde Kapandı Açıklık* yayımlandı.

1990 *Başlangıcın Sözü* adlı deneme kitabı yayımlandı.

1992 *Sofist ve Sürrealizm* adlı deneme kitabı yayımlandı.

1993 *Nazım ve Söz* adlı deneme kitabı yayımlandı.

1995 *Dünün Kitabı Bugünün Mekânı "El Kitap"* ilk cilt yayımlandı.

1995 *Nâzım Hikmet* Ödülünü aldı.

1997 *Dünün Kitabı Bugünün Mekanı "El Kitap"* ikinci cilt yayımlandı.

1998 *Rüzgârın İşlediği Fihrist* adlı şiir kitabı yayımlandı.

2002 *Dünün Kitabı Bugünün Mekanı "El Kitap"* üçüncü cilt yayımlandı. Bu üç ciltlik kitap Adonis şiirinin Araf'ı (Doruk noktası) sayılır. Tarihlerle anlattığı Arap siyasi tarihi, edebiyatı ve şiiri açısından, her anlamda bir başvuru niteliği taşıyan bir baş yapıt oldu. Adonis, bu kitapta (el Mütenebbi'den) yola çıkarak diri kitaplarında geçen hadis, mesel ve Arap tarihinin gidişatını değiştiren dönüm noktalarına (bugünün mekânına yerleştirerek) eleştirel bir yapı çerçevesinde yaklaşmaktadır. *El Kitap*'ta denediği biçim ve biçem dünya şiirinde bir ilktir denebilir. İşte, bu nedenle bu kitap, Adonis şiirinin doruğudur.

2003 *İlk Beden Son Deniz* ve "benim Türkçe'ye aktardığım adıyla" *Kör Kâhin* adlı şiir kitapları yayımlandı.

2008 *Durgun Hamlet'in ince tüyünü koklayan Ophelia'nın deliliği.*

2008 *Yıldızların Kitabını Satan Sayfalar.*

METİN FINDIKÇI

1961, Mardin doğumlu. İstanbul'da yaşıyor. Şiirleri ve çevirileri; Yazılı Günler, Yarın, Cumhuriyet Kitap, Yeni Biçem, Adam Sanat, Uç, Şiirlik, Şiiri Özlüyorum, Öteki-siz, Yom Sanat, Sahafın Keçisi, Sözcükler ve Kitap-lık gibi bir çok dergide yayımlandı.

Şiir kitapları:

Harabeler, Yazılı Günler 1992
Ve Kalbim Sular Altında Yazılı Günler 1996
Karanfil Mesafesi, Avesta yay. 2001
Unutulan , Yom yay. 2004
Çölden Hırka, ŞİİRden yay. 2006
Katran, Artshop Yayıncılık 2008

Çeviri kitapları:

Adonis, Rüzgârda Yapraklar, İyi Şeyler 1998
Adonis, Düş ve Ayna, Avesta 2002
Adonis, Güllerin Aydınlığında, Adam yay. 2004
Adonis, Doğu ve Batı, Dünya yay. 2004
Adonis, Aşk Şiirleri, Kırmızı yay. 2007
Mahmud Derviş, Beyrut Kasidesi, İyi Şeyler 1.baskı 1995, Alkım yay 2.baskı 2003
Mahmud Derviş, Unutuları Anmak- roman- Avesta 2002

Mahmud Derviş, Mavi Bir Gün, Dünya yay. 2003
Mahmud Derviş, Yalnızlık Yenilemeden Kendini, Can yay. 2009
Nizar Kabbani, Hüzünlü Irmak, İyi Şeyler 2000
Nazik El Melaike, Rüyadan Çağrılmak, İyi Şeyler 1996
Ğade Saman, Beyrut'ta Deniz Yok -Hikaye- Avesta 2002
Hannan Avvad, Filistin Senin İçin, Evrensel Basım yay 2003
Çağdaş Arap Şiir Antolojisi, Yom yay. 1. basım 2005
Ayşe Basri Şairin Kandili, Şiirden yay. 2006
Çağdaş Arap Şiir Antolojisi, Toroslu yay. 2. basım 2007
Fetva Tukan, Kapalı Kapının Önünde, Artshop Yayıncılık 2008
Fatiha Mürşit, Gecenin Şarkıları, Artshop Yayıncılık 2008
Muhammed Bennis, Aşkın Kitabı, Kırmızı yay. 2008
Mahmud Derviş, Kuşatma Durumu, Artshop Yayıncılık 2009

Bu öykü, çocukları ve kocasıyla yaşayan bir kadının
yaşamöyküsüdür.

Ölüme giderken, yanıp tutuştuğu özgür bir yaşam için
yapıp denediği her şey
zincirlerini koparmaya yetmedi, tükenmekteydi gün be gün
peygamber kocasıyla evliliğini
anlattı ve
sonradan peygamber olacak çocuklarını da. Oysa

erkek tarafından ezilen kadına
özgürlük ancak ve ancak
bilgi ve bilgelikle gelebilirdi.

artshop
9 789894 793885
K.D.V. Dahil 10,9 TL